

Hizmetimizde, tasavvufdaki manasıyla "riyazat" ve "erbain" gibi uzletler veya süreçler var mıdır?

Risale-i Nur meslek ve meşrep olarak tarikat ve tasavvuf değildir. Nur mesleği, tarikat berzahına girmeden hakikatleri doğrudan Kur'an'dan alan ve bu hususta sahabelerin mesleğini ölçü tutan bir cemaat hareketidir. Yani Risale-i Nur dairesinde, tasavvufta olduğu gibi riyazet, çile, uzlet, erbain gibi terbiye metotları yoktur. Nur talebeleri direkt sünnet yolu ile ıslahı nefis eder. Nur talebelerinin bütün amacı, tahkiki imanı elde edip farzları yapıp günahlardan kaçınmak ve sünnete ittiba etmektir, denilebilir. Bunun dışında harici ve özel bir terbiye metodu yoktur.

Tarikatta ise riyazet, çile, rabıta, şeyhte fena bulmak, seyrü sülûk gibi araç ve vasıtalarla nefsi terbiye ve tezkiye etmek ve ondan sonra hakikatleri elde etmek esastır. Bu yol hem uzundur, hem meşakkatlidir, hem dar bir yoldur, herkes gidemez. Bu zamanın insanı için bu yolda gitmek elverişli değildir, başarmak çok zordur. Ama gidebilen için gayet güzel ve şirin bir manevi seyahattir.

"Zor ve elverişli değildir." derken, bu zamanın şartları icabı zordur diyor. Nitekim tarikat ehli kardeşlerimizin çoğu riyazet, çile, uzlet, erbain gibi terbiye metotlarını değil, cemaat metodlarını kullanmaları da buna bir delildir. Yoksa tasavvuf ve tarikat yolunun -haşa- hata ve yanlış olduğuna dair bir fikir ya da düşüncemiz kesinlikle olamaz.

Üstad Hazretleri bu iki mesleğin farkını şu temsil ile akla yaklaştırır:

"Sahâbelerin kurbiyet-i İlâhiye noktasındaki makamlarına velâyet ayağıyla yetişilmez. Çünkü Cenâb-ı Hak bize akrebdir ve her şeyden daha ziyade yakındır; biz ise Ondan nihayetsiz uzağız."

"Onun kurbiyetini kazanmak iki suretle olur: *Birisi:* Akrebiyetin inkişafıdır ki, nübüvvetteki kurbiyet ona bakar ve nübüvvet veraseti ve sohbeti cihetiyle sahâbeler o sırra mazhardırlar."

"İkinci suret: Bu'diyetimiz noktasında kat-ı merâtip edip bir derece kurbiyete müşerref olmaktır ki, ekser seyr ü sülûk-u velâyet ona göre ve seyr-i enfüsî ve seyr-i âfâkî bu suretle cereyan ediyor."

"İşte, birinci suret sırf vehbîdir, kisbî değil. İncizabdır, cezb-i Rahmânîdir ve mahbubiyettir. Yol kısadır, fakat çok metin ve çok yüksektir ve çok hâlistir ve gölgesizdir. Diğerisi kisbîdir, uzundur, gölgelidir. Acaip harikaları çok ise de, kıymetçe, kurbiyetçe evvelkisine yetişemez."

"Meselâ, nasıl ki dünkü güne bugün yetişmek için iki yol var: *Birincisi*, zamanın cereyanına tâbi olmayarak, bir kuvvet-i kudsiye ile, fevkazzaman çıkıp, dünü bugün gibi hazır görmektir. *İkincisi*, bir sene kat-ı mesafe edip, dönüp dolaşıp düne gelmektir. Fakat yine dünü elde tutamıyor; onu bırakıp gidiyor."

"Öyle de, zâhirden hakikate geçmek iki suretledir: *Biri*, doğrudan doğruya hakikatin incizabına kapılıp, tarikat berzahına girmeden, hakikati ayn-ı zâhir içinde bulmaktır. *İkincisi*, çok merâtipten seyr ü sülûk suretiyle geçmektir. Ehl-i velâyet, çendan fenâ-i nefse muvaffak olurlar, nefs-i emmâreyi öldürürler; yine Sahâbeye yetişemiyorlar. Çünkü Sahâbelerin nefisleri tezkiye ve tathir edildiğinden, nefsin mahiyetindeki cihâzât-ı kesire ile, ubudiyetin envâına ve şükür ve hamdin aksâmına daha ziyade mazhardırlar. Fenâ-i nefisten sonra ubudiyet-i evliya besâtet peydâ eder."⁽¹⁾

(1) bk. [Sözler, Yirmi Yedinci Söz'ün Zeyli.](#)